

1 L'OTAN és el bloc militar mundial més agressiu i bel·licista, que incrementa el perill de noves guerres

L'OTAN és sens dubte l'organització militar més potent del planeta, mitjançant la qual els EUA controlen Europa i bona part del món. La seva principal funció és intervenir militarment arreu, i això pot provocar reaccions per part de tercers països, contribuint així al risc de noves guerres.

L'OTAN ha anat ampliant el nombre de membres passant de 16 als 26 actuals amb l'adhesió de països pertanyents a l'àrea d'influència exsoviètica: Letònia, Lituània, Estònia, Bulgària, República Txeca, Eslovènia, Eslovàquia, Polònia, Hongria i Romania. I el 1999 va decidir ampliar la seva àrea d'actuació a una zona sense límits definits.

L'única cosa que sabem del cert és que de moment inclou des de Kosovo fins a l'Afganistan (Àsia central), i que s'ha intentat que l'OTAN participés a la guerra d'Iraq i recentment a Gaza per implementar l'alto el foc, la qual cosa confirma que el seu radi d'acció és el món sencer.

2 L'OTAN és una organització no democràtica

Les decisions al si de l'OTAN es prenen sense cap control democràtic, al marge dels parlaments nacionals i les institucions de la Unió Europea.

Per exemple, l'any 1999 es va signar el nou Concepte Estratègic de l'OTAN, que amplia el seu àmbit d'actuació a tot el planeta i modifica totalment el Tractat de l'Atlàntic Nord. Doncs bé, a l'Estat espanyol es pot considerar il·legal ja que no va comptar amb l'autorització prèvia de les Corts exigida per la Constitució en el seu article 94.1.b) pel que fa a tractats internacionals de caràcter militar.

Els EUA no han permès mai que generals europeus ocupessin els comandaments militars suprems, sempre han estat generals nord-americans.

L'OTAN redueix i coarta la política exterior des seus estats membres i la supedita a la dels EUA, com ha quedat palès en l'actual intervenció a l'Afganistan, on s'ha pressionat els governs per incrementar l'enviament de tropes i per col·laborar en aquesta ocupació il·legal que és l'operació "Llibertat Duradora" dels EUA.

10 raons per dissoldre L'OTAN

Deu raons que fan de l'OTAN un obstacle i una amenaça per a la pau i la seguretat mundials

3 L'OTAN ha estat i és una amenaça per a la democràcia

Diversos països membres de l'OTAN, com Portugal, Turquia o Grècia, han patit dictadures d'extrema dreta mentre formaven part de l'OTAN, sense que això fos motiu per fer-los fora d'aquesta organització. És més: en el cas de Turquia i Grècia, els colpistes van rebre el suport polític i logístic de la mateixa OTAN.

L'Estat espanyol va signar el protocol d'adhesió a l'OTAN el 10 de desembre de 1981, el mateix any en què es va produir el pronunciament militar del 23-F. El que aleshores era Secretari d'Estat dels EUA, Alexander Haig, va dir durant la tarda-nit del 23-F que el govern nord-americà —aliat de l'Estat espanyol i soci capdavanter de l'OTAN— no es pronunciava en contra del cop d'estat perquè considerava que era "un assumpte intern".

El 24 de desembre de 1990, el Parlament Europeu va aprovar una resolució on es denunciava l'existència d'una xarxa paramilitar clandestina dependent de l'OTAN. Es deia d'aquesta xarxa que havia interferit greument en els assumptes polítics de diversos estats europeus i que existien proves clares de la seva participació en accions terroristes. Era una referència explícita a l'anomenada "xarxa Gladio" que a Itàlia, per exemple, va ser responsable de diversos atemptats (Piazza Fontana, Estació de Bolonya, etc.), però que foren atribuïts a l'extrema esquerra amb la intenció de desacreditar-la i impedir que el PCI arribés democràticament al poder.

4 L'OTAN té com un objectiu estratègic la "guerra contra el terror"

Desapareguda l'URSS, l'OTAN es va quedar sense enemic. Però en lloc de dissoldre's, se'n va inventar un de nou que va anomenar el "terrorisme internacional" (un concepte que abasta molt més que l'organització Al Qaeda, a qui el govern dels EUA va atribuir la responsabilitat dels atemptats de l'11-S). Es tracta d'un enemic que ningú no ha pogut definir amb precisió.

Igualment, els que van declarar aquesta "guerra contra el terrorisme", la van definir sense final previsible i sense limitació geogràfica. És per tant, una guerra mundial, infinita i contra un enemic desconegut.

Els governants europeus, en lloc de rebutjar de forma contundent aquesta declaració forassenyada, van donar suport als dirigents nord-americans i els van oferir la seva col·laboració.

La confusa retòrica antiterrorista ha permès els EUA i els seus aliats de justificar el seu suport a l'Estat d'Israel i les intervencions a l'Afganistan i l'Iraq (en aquest cas, ensinistrant policies), tot dient que els governs d'aquests dos països emparaven, finançaven, armaven —fins i tot amb armes de destrucció massiva— i/o donaven refugi a "terroristes". Amb els mateixos arguments, demà passat poden intervenir a l'Iran o poden secundar un atac israelià contra aquest país o contra qualsevol altre.

5 L'OTAN impulsa noves curses d'armament i representa la militarització del planeta

La mera existència de l'OTAN pot provocar reaccions en tercers països i contribuir així a la formació de nous blocs militars, com pot arribar-ho a ser-ho l'Organització de Cooperació de Xangai, que ara aplega Xina, Rússia, Kazakhstan, Kirguizistan, Uzbekistan i Tadjikistan, i de la qual són membres observadors altres països com ara Iran, Índia, Mongòlia o Pakistán. El continu rearmament dels països membres de l'OTAN provoca una reacció en cadena en altres estats, com Rússia, Xina, Iran... que té com a resultat l'increment de la militarització del món.

6 L'OTAN és responsable de l'augment de les despeses militars, de l'impuls de la indústria i el comerç d'armes mundial

El rearmament constant dels EUA obliga els estats aliats membres de l'OTAN a un continu augment de les despeses militars per armar els seus exèrcits. Alhora que impulsa la recerca en nous prototips d'armes, el creixement de la indústria militar per produir-les i el comerç d'armes per vendre-les. L'any 2007 els països membres de l'OTAN van destinar a armament 855.810 milions de dòlars, el 64% de la despesa militar mundial (amb una part d'aquests diners es manté l'exèrcit de l'OTAN de més de tres milions de soldats).

Segons la FAO, amb 150.000 milions de dòlars anuals des d'avui fins a l'any 2015, es podria eradicar la pobresa al món, és a dir, només amb un 17% de la inútil despesa militar. Simultàniament, els països de l'OTAN exporten el 75% de totes les armes del món.

7 L'OTAN impulsa la proliferació i el perill de guerres nuclears

Els EUA tenen instal·lat armament nuclear en les bases militars de l'OTAN que manté en sòl europeu, la qual cosa aboca Europa a ser un possible objectiu en el cas d'una guerra nuclear amb altres potències atòmiques. La doctrina de l'OTAN sobre el seu ús sempre ha estat la mateixa: si cal, siguem els primers a disparar els míssils nuclears.

En les guerres contra la exIugoslàvia, Kosovo i Iraq va existir l'amenaça real de la utilització d'armament nuclear per part dels EUA.

La decisió dels EUA, amb la complicitat de l'OTAN, d'instal·lar l'escut antimíssils a les fronteres amb Rússia (radars a la República Txeca i bateries de míssils a Polònia) va exacerbar Rússia, que va respondre modernitzant el seu arsenal nuclear i anunciant la construcció de míssils capaços de traspasar aquest escut sense ser detectats.

De la mateixa manera, Putin, com a resposta a l'agressivitat occidental, va fer aprovar, a finals de la dècada dels 90, una nova Doctrina de Seguretat Nacional, segons la qual Rússia es "reserva el dret d'utilitzar totes les forces i els mitjans a la seva disposició, incloent-hi les armes nuclears, en el cas que una agressió armada posi en perill la mateixa existència de la Federació Russa com a estat sobirà i independent".

8 L'OTAN defineix la immigració descontrolada com una amenaça

En diferents documents de l'OTAN, s'esmenta la immigració massiva com una preocupació. Resulta molt inquietant que un organisme militar incorpori la immigració com a objectiu de les seves funcions. Un pas en aquesta direcció és la instal·lació a Sigonella (Sicília) d'una gran base de l'OTAN amb un Sistema de Vigilància Aèria Terrestre (AGS) que reforçarà tot el sistema de vigilància de la mar Mediterrània que, a més de qüestions estratègiques, tindrà com a missió la vigilància amb avions sense pilot per reforçar el "mur" que separa l'Europa mediterrània de l'Àfrica i, de passada, poder controlar els fluxos migratoris.

9 L'OTAN perpetua la tutela dels EUA sobre la política europea

Europa podria arribar a ser un agent a favor dels objectius assenyalats a la Carta de l'ONU, en especial el de la pau i el d'evitar a les noves generacions "el flagell de la guerra", que és l'objectiu principal de l'ONU. Però mentre els governs europeus acceptin estar supeditats, a través de l'OTAN, als interessos i projectes del complex militar-industrial dels EUA, com també als seus plans geoestratègics, això serà del tot impossible. Solament la dissolució de l'OTAN pot obrir el camí per fer-ho realitat.

10 L'OTAN té com a principal funció la defensa dels privilegis i interessos dels estats més rics del planeta

Aquesta és, sens dubte, la raó més important de l'existència d'aquest organisme multilateral militar. El sistema de vida dels països rics exigeix l'acaparament de les matèries primeres (petroli, gas, urani, coure, coltan...), recursos que són vitals per mantenir el seu nivell de consum ecològicament insostenible. L'OTAN és l'instrument que assegura els privilegis i interessos dels països més rics del planeta mitjançant el control militar de les zones d'explotació dels recursos.

■ La millor política de seguretat és la que fa la guerra impossible.

■ Per aconseguir un món en pau i més just és imprescindible la dissolució de l'OTAN.

NO A L'OTAN NO A LA GUERRA

Fa seixanta anys es va crear l'OTAN per —segons van dir els responsables de la seva creació— “defensar” els Estats d'Europa occidental i d'Amèrica del Nord del “perill” que suposadament representava una URSS molt malmesa pels estralls de la guerra contra els nazis. El cert és que va ser el primer bloc militar que es va formar després de la Segona Guerra Mundial, ja que el Pacte de Varsòvia no va néixer fins al 1955, sis anys més tard.

En qualsevol cas, el final de la guerra freda va deixar sense sentit l'OTAN, que de sobte es va quedar sense enemic. Aleshores s'inicià una reconversió dels seus objectius polítics i militars per tal de justificar la seva existència.

A la cimera de Washington de 1999 es va redefinir l'estratègia de l'Aliança. Amb l'excusa de contribuir a l'estabilitat mundial, l'OTAN va ampliar el seu radi d'acció de forma il·limitada arreu del món. En realitat, aquest canvi d'estratègia té com a objectiu prioritari controlar les zones productores de recursos naturals i d'importància geoestratègica.

A la cimera de l'OTAN el 2002 a Praga, s'incorpora la lluita contra el terrorisme internacional com un dels seus objectius fonamentals i s'adopta la doctrina de la guerra preventiva de Bush, que situa l'organització en una posició de vulneració del dret internacional.

El 1986 es va celebrar un referèndum a l'Estat espanyol en què es preguntava la ciutadania si aprovava o no la permanència a l'OTAN. Va guanyar el NO a Catalunya, Euskadi i Les Canàries. A la resta de l'estat, però, va guanyar el SI. És important de recordar que en aquella consulta votar sí significava estar d'acord amb una permanència que havia de complir aquestes tres condicions:

1. Que l'Estat espanyol no s'incorporés a l'estructura militar integrada.
2. Que es prohibís d'instal·lar, emmagatzemar o introduir armament nuclear en territori espanyol.
3. Que hi hagués una reducció progressiva de la presència militar dels EUA a l'Estat espanyol.

La primera condició ha estat incompleta pels successius governs ja que es participa en l'alt comandament de l'OTAN.

La segona condició no és verificable ja que els EUA no informen mai del tipus d'armament que contenen els vaixells de guerra o els avions que visiten ports i bases militars.

Pel que fa a la tercera condició, s'han instal·lat noves bases militars de l'OTAN en territori espanyol (Bétera, Retamares) i hi ha la proposta d'obrir una nova base aèria a Albacete, i tot això mentre continuen en funcionament les bases conjuntes amb els EUA. Aquestes bases ens fan còmplices de totes les aventures bèl·liques nord-americanes.

A més a més, en aquell moment del referèndum, el govern espanyol va afirmar que no enviaria tropes fora de l'Estat espanyol en missions de l'OTAN o com a conseqüència de la seva aliança amb els EUA. Doncs bé, l'exèrcit espanyol ha participat en la Guerra del Golf de 1991, la guerra contra l'antiga Iugoslàvia de l'any 1999, la guerra de l'Afganistan des de 2001 i la guerra de l'Iraq durant el 2003 i part del 2004.

Vine a Estrasburg amb nosaltres!

Participarem als actes de protesta entre el 3 i el 5 d'abril, amb una manifestació el dissabte 4. Estem organitzant autocars per al viatge.

Per a més informació, i per adherir-vos:

www.aturemlaguerra.org/otanno
o escriu a: 2009otanno@gmail.com

Campanya No a l'OTAN, No a la guerra

amb el suport de:

Plataforma Aturem la Guerra
Federació d'ONG per la Pau

Ajut econòmic: 2013-0371-85-0200957332
(indiqueu “Campanya No a l'OTAN, No a la guerra”)

Manifest

Arran de la celebració del 60è aniversari de la creació de l'OTAN, ens adherim a la Campanya europea contra l'OTAN, impulsada per diferents moviments socials europeus i manifestem que:

Durant molts anys, ens van presentar l'OTAN com la “defensa” davant del bloc de l'Est. Però gairebé dues dècades després de la caiguda del mur de Berlín, l'OTAN no només encara existeix, sinó que es torna més perillosa.

L'OTAN és un obstacle cada vegada més gran per la consecució de la pau mundial. Des del final de la guerra freda, l'OTAN ha reforçat el seu paper d'eina al servei de l'acció militar d'EUA i els seus aliats, que promouen l'anomenada “guerra contra el terror”. En realitat es tracta d'un vehicle per a l'ús de la força encapçalat pels Estats Units que eludeix o instrumentalitza les Nacions Unides i el sistema de dret internacional segons la seva conveniència, accelera la militarització i augmenta la despesa armamentística (el volum de despeses militars dels països de l'OTAN és el 75% de la despesa militar mundial).

Des de la dècada dels 90, en aplicació d'un programa expansionista dissenyat per a aconseguir interessos i recursos estratègics, l'OTAN ha fet la guerra als Balcans amb el pretext de l'anomenada “guerra humanitària” i manté durant anys una guerra brutal a l'Afganistan, on la tràgica situació del país empitjora cada dia i des d'on la guerra s'ha estès al Pakistan.

A Europa, l'OTAN està agreujant les tensions i alimentant la carrera d'armaments amb un enorme arsenal nuclear, amb una política de primer atac nuclear i amb el suport a la instal·lació de l'escut antimíssils dels EUA. La política de la UE està cada vegada més vinculada a l'OTAN.

L'actual expansió de l'OTAN a Europa oriental i les seves operacions arreu del món, el fan un lloc més perillós. El conflicte en el Caucàs és una indicació d'aquests perills. Cada expansió de la frontera de l'OTAN augmenta la possibilitat de conflictes i guerres.

Per a assolir el nostre objectiu d'un món en pau, rebutgem les respostes militars a les crisis regionals i mundials: l'OTAN és part del problema, no la solució. Ens neguem a viure sota el terror de les armes nuclears i rebutgem una nova cursa d'armaments. Hem de reduir les despeses militars i destinar aquests recursos a les necessitats humanes. Hem de tancar totes les bases militars estrangeres. Hem de democratitzar i desmilitaritzar les relacions entre els pobles i hem d'establir noves formes de cooperació pacífica per construir un món més segur i just.

A Catalunya, mai no hem volgut formar part de l'OTAN. Recordem que aquí —a l'igual que a Euskadi i les Canàries— va guanyar el “no” al referèndum sobre l'OTAN de l'any 1986. El fet que l'Estat espanyol s'hagi incorporat al comandament de l'estructura militar de l'OTAN vulnera

les condicions estipulades en aquell referèndum. A més a més, s'han instal·lat bases militars de l'OTAN a Bétera (València), a Retamares (Madrid), i una futura base aèria s'ubicarà a Saragossa o Albacete. Molt probablement, armament nuclear d'EUA ha arribat a ports i bases militars del territori espanyol, vulnerant una altra vegada la decisió de 1986. La participació de forces armades espanyoles a les guerres comandades per l'OTAN el 1999 a l'antiga Iugoslàvia, i actualment a l'Afganistan, contradiu les promeses fetes llavors pel govern, que mai s'enviarien tropes espanyoles en missions de l'OTAN a l'exterior.

Demanem:

- La retirada de l'Estat espanyol de l'OTAN i la dissolució d'aquesta aliança bèl·lica.
- El tancament de les bases d'EUA i de l'OTAN a l'Estat espanyol
- La retirada de les tropes espanyoles de l'Afganistan
- Redirigir les despeses militars per a necessitats socials.

10

raons per dissoldre l'OTAN

No a l'OTAN, no a la guerra!

**CAMPANYA
NO A L'OTAN
NO A LA GUERRA**

